

Dosarul nr. 2ra-590/20

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani) C. Vîrlan

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, A. Pahopol, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

8 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Valentina Vezitiu,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Iulia
(Maslici) Collins împotriva Valentinei Vezitiu, intervenient accesoriu Instituția
Publică „Agenția Servicii Publice”, cu privire la evacuare fără acordarea altui spațiu
locativ, obligarea de a nu crea obstacole în exercitarea dreptului de proprietate și
radierea vizei de domiciliu,

împotriva deciziei din 14 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-
a respins apelul declarat de Valentina Vezitiu și s-a menținut hotărârea suplimentară
din 4 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 4 februarie 2014 Iulia (Maslici) Collins, fiind reprezentată de avocatul
Roman Aronov, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Valentinei Vezitiu
cu privire la evacuare fără acordarea altui spațiu locativ, obligarea de a nu crea
obstacole în exercitarea dreptului de proprietate și radierea vizei de domiciliu.

În motivarea acțiunii s-a invocat că reclamanta este proprietara apartamentului
xxxxx, conform hotărârii Judecătoriei sec. Rîșcani, mun. Chișinău din 2 august 2013,
menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2013, prin care a
fost recunoscut dreptul de proprietate prin succesiune după reclamanta Iulia Maslici
în urma decesului lui Serghei Maslici, decedat la 3 mai 2010, asupra patrimoniului
sucesoral - apartamentul la nr. 19, cu suprafața totală de 43.6 m.p..

S-a menționat că în locuința nominalizată continuă să locuiască, în mod ilegal,
Valentina Vezitiu împreună cu persoane necunoscute reclamantei și deoarece la
moment aceasta creează incomodități la exercitarea dreptului de proprietate,
reclamanta solicită evacuarea ei din apartamentul litigios, obligarea de a nu crea
obstacole în folosirea imobilului, retragerea vizei de reședință și radierea din
Registrul bunurilor imobile a înscrierilor ce reiese din hotărârea Judecătoriei
Rîșcani, mun. Chișinău nr. 2-3869/11 din 7 iulie 2011.

Totodată, s-a indicat că pârâta se află la evidență în imobilul menționat, care îi
aparține reclamantei cu dreptul de proprietate, motiv pentru care solicită și retragerea

vizei de reședință a Valentinei Vezetiu din apartamentul dat, cu radierea ei din Registrul de la Secția de pașapoarte Rîșcani mun. Chișinău.

S-a specificat că este necesar de a radia din Registrul bunurilor imobile și înscrierile ce reies din hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău nr. 2-3869/11 din 7 octombrie 2011, indicate în subcapitol III, partea II la nr. 3.2.1, deoarece la momentul înregistrării hotărârii menționate în Registrul bunurilor imobile la data de 2 ianuarie 2014 această hotărâre nu mai era valabilă deja de 2 ani, fapt confirmat prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 28 martie 2013.

Prin hotărârea din 18 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis acțiunea.

S-a evacuat fără oferirea unui alt spațiu locativ Valentina Vezetiu din apartamentul xxxxx.

S-a obligat Valentina Vezetiu să nu creeze obstacole Iuliei (Maslici) Collins în exercitarea dreptului de proprietate asupra apartamentului xxxxx.

S-a dispus retragerea înregistrării (vizei) de domiciliere de care dispune Valentina Vezetiu în apartamentul xxxxx. (vol. I, f.d. 134, 137-139).

La 13 iunie 2017, Valentina Vezetiu a declarat apel împotriva hotărârii din 18 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 30 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Valentina Vezetiu și s-a menținut hotărârea din 18 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani. (vol. I, f.d.167-172)

Prin încheierea din 21 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a considerat inadmisibil recursul declarat de Valentina Vezetiu. (vol. I, f.d. 236-239)

La 30 iulie 2018, Iulia (Maslici) Collins, fiind reprezentată de avocatul Roman Aronov, a depus cerere de adoptare a unei hotărâri suplimentare la hotărârea din 18 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând să fie evacuați și chiriașii/locatarii din apartamentul xxxxx, fără acordarea altui spațiu locativ. (vol. I, f.d. 246-247)

În susținerea cererii privind emiterea hotărârii suplimentare, a menționat că de fapt prin cererea de chemare în judecată reclamanta Iulia (Maslici) Collins a solicitat nu numai evacuarea din apartament a pârâtei, dar și a chiriașilor/locatarilor, însă instanța nu s-a expus asupra evacuării acestora.

Prin hotărârea suplimentară din 4 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis cererea cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare.

S-au evacuat chiriașii/locatarii din apartamentul xxxxx, fără acordarea altui spațiu locativ (vol. I, f.d. 249-250)

La 4 ianuarie 2019, Valentina Vezetiu a depus cerere de apel împotriva hotărârii suplimentare din 4 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea integrală a hotărârii suplimentare, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță. (vol.II, f.d.3-4)

Prin decizia din 14 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Valentina Vezetiu și s-a menținut hotărârea suplimentară din 4 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

În motivarea soluției, instanța de apel a concluzionat că soluția primei instanțe este întemeiată și legală.

Totodată, în opinia instanței de apel, toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelantă, sunt lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță.

Colegiul instanței de apel a remarcat și faptul, apelanta, utilizând calea de atac, nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să combată concluziile expuse în hotărârea contestată.

La 14 februarie 2020, Valentina Vezetiu a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 30 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și a deciziei din 14 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, a invocat că instanța de apel nu a administrat corect probele anexate la dosar și astfel a admis o constatare eronată care în consecință a generat respingerea cererii de apel.

Totodată, a menționat că instanța de apel a ignorat faptul ca la materialele dosarului lipsesc probele care să confirme comunicarea recurentei despre locul, data și ora ședinței de judecată în schimb a făcut neîntemeiat trimitere la constatările instanței de fond că nu s-a prezentat la judecată.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost recepționată de recurentă la 17 decembrie 2019 (vol. II, f.d. 98). Din aceste considerente, Colegiul consideră că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 27 februarie 2020 în adresa intimațiilor a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Valentina Vezetiu cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, intimații nu au depus referință, prin care să-și expună poziția cu privire la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Valentina Vezetiu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Valentina Vezetiu.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru